Kurtuluş

İŞÇİLER BİRLEŞİN

20 Nisan 1974 sayı: 105

AVRUPA'DA TÜRKİYELİ İŞÇİLERİN GAZETESİ

PAHALILIK KOŞUYOR ÜCRETLER EMEKLİYOR...

Federal Almanya ve Batı Berlinde kamu hizmetleri ve metal iş kollarında toplu sözleşme görüşmeleri bitti. Her tarafta işçiler yüzde 11 veya üzerinde zam aldılar.

Toplu sözleşmeler başlarken patronlar hep birlikte "yüzde 8,5 tan fazla zam katiyetle veremeyiz!" demişlerdi. Hükümet de toplu sözleşme hürriyetini çiğniyerek "Zamların mutlaka yüzde 10' un altında kalması için" sendikalara açıkça baskı yapmaya başladı. Patronların ve hükümetin bu ısrarlı inatları kamu işçilerinin greviyle kırıldı. Kamu işçilerinin grevi üç gün sürdü. Bu üç gün içinde, bütün Federal Almanyada ve Batı Berlinde bir tek otobüs, tranvay işlemedi. Posta durdu. Çöpler boşaltılmadı. Bütün kamu işçileri disiplinle greve katıldı. Türkiyeli işçiler de greve aktif şekilde katıldılar, Görev aldılar. İş yeri girişlerinde grev nöbeti tuttular. Bu grev ilk olarak hükümetin "mutlaka yüzde 10 un altında" inadını kırdı. Grev yüzde 11 alınmasıyla neticelendi. İşçiler taleplerini tam olarak elde edemediler. Fakat grev sonucunda hükümetin inadından vazgeçmek zorunda kalması, işçilerin birleştikleri zaman ne kadar güçlü olduklarını gösterdi. Bu grevden sonra patronlarda "yüzde 8,5" da ısrardan vazgeçtiler. Bu defada "Ancak yüzde 11 verebiliriz. Daha fazlasını sermayesi kurtarmaz!"demeğe başladılar!

EN AZ YÜZDE 15 -18 ZAM!

Geçen bir yıl içinde hayat yüzde 10 pahalılaştı. İşçinin yaşayışı gözle görülür şekilde kötüleşti. Yükselen ev kiraları, gaz ve elektrik parası zaten işçinin aylık gelirinin büyük bir kısmını alıp götürüyor. Geri kalan ise günlük ihtiyaçları bile karşılamaya yetmiyor.

Halbuki bu bir yıl içinde üre

devamı sayfa 3 de

AVRUPA'DA IŞÇILERIMIZ BIR MAYISI KUTLUYORLAR !

İHTİYARLIK SİGORTASI
EMEKLİ OLAMIYORUZ

Avrupada çalışan işçilerimizin ihtiyarlık sögortası gibi önemli bir sosyal hakkın senelerden beri devrin gerici hükümetilerinin işçi düşmanı tutumları dolayısıyla baltaltı edildiği Batı Berlin Alman Sendikalar Birliği DGB- Türk danışmanlarının çalışma bakanı Önder Sav'a yazmış oldukları bir mektupla ortaya çıkmıştır.

Batı Berlin DGB Türk danışmanları Necati Gürbaca ve İbrahim Güzelcenin imzasıyla Çalışma Bakanının şahsına yazılan mektupta işçilerimizin ihtiyarlık sigortası konusuna tam bir açıklık getirilmekte, işçilerimizin yenen ve kaybolan hakları örnekler verilerek açıklanmaktadır. Gürbaçanın ve Güzelcenin bu mektubuyla kamu oyuna intikal eden işçilerimizin yenen hakkı, şimdi ihtiyarlık sigortası kasasına ödediğimiz paraların ihtiyarladığımız zaman bize bir umut kaynağı olmamasıdır. Meseleyi daha iyi anlamak için, Türkiye de hiç sigortalı çalışmamış, ilk defa yurt dışında mesela Federal Almanyada sigortalı olarak çalışmaya başlamış bir işçinin ihtiyarlayınca durumu ne olacak, bir bakalım. Bu gibi işçilerimizin emeklilikleri Federal Almanya yasalarına bağlıdır. Federal Almanyada emekli olmak için 65 yaşında olmak ve en az 15 sene çalışmak gerekmektedir. Federal Almanyada 15 yıl çalıştıktan sonra yurde dönen bir işçi, emeklilik maaşı alabilmesi için 65 yaşına kadar beklemek zorundadır. Türkiyede emeklilik yaş haddi bayan işçilerde 50, erkek işçilerde 55 tir. Türkiyede bir işçi 55 yaşından emekli olurken Avrupada çalışmış olan işçi 65 yaşına kadar beklemek veya çalışmak zorundadır. (Türkiyede emeklilik yaşının 55 olması ortalama ömrün Avrupadakinden çok düşük olmasıdır. Türkiyede ortalama ömür 55-60 arasıdır.)

Eğer bir işçi F.Almanyada 15 yıl çalışmadan yurda dönerse, o zaman Federal Almanya kendisine emeklilik aylığı bağlamamakta, sadece 65 yaşına gelince alman ihtiyarlık sigortasına ödediği paraları geri alabilmektedir.

Birkaç yıl Türkiyede birkaç yılda Avrupada sigortalı olarak çalışan bir işçinin durumuna bakınca yenen haklar daha da açık ortaya çıkmaktadır. Mesela 10 yıl Türkiyede, 10 yılda Federal Almanyada sigortalı çalışan bir işçi 15 yıl prim ödemedi diye emeklilik maaşını hakkı olan kazanç sınırı üzerinden alamamaktadır. Yani Türkiyede emeklilik maaşı saptanırken yurt dışında işçinin çalıştığı ve prim ödediği 10 yıl hesaba katılmamaktadır. Emeklilik maaşı için yurt dışına çıkmadan son üç yılın kazancı temel alınmaktadır. Eğer işçi Federal Almanyada çalıştığı 10 yılı Türkiyedeki hizmet yılla

devamı sayfa 2 de

TİP davası hükümlülerinden Erdal Orhan zincire vurulmuş olarak Ankara Numune Hastanesinde görülüyor...

Af'fı Engelleyenler Halk Düşmanlarıdır

CHP-MSP Hükümetinin hazırladığı AF kanunu tasarısı TBMM' den geçti ve senatoya geldi. Senatoda gerici güçler AP, CGP, DP çoğunluktadır. Bu gerici güçler Kanunu Senatodan geri çevireceklerini bağıra bağıra söylemektedirler.

AP, DP, CGP tas başından beri genel siyasi bir affa karşı çıkmaktadırlar. Kendi yayın organlarında, gazetelerinde genel affa ateş püskürtmektedirler. Hatta bunlar seçimlerde beliren halkın iradesini hiçe saydıklarını açıkça belirtiyorlar. Tercüman gazetesi başbakan Ecevit'in başına, Şilide Allende'nin başına gelenlerin olabileceğini yazıyor. Son Havadis Gazetesi orduyu açıkça müdaheleye çağırıyor.

devamı sayfa 2 de

1 MAYIS'ta Taleplerimiz

Yaşasın 1 Mayıs : Dünya işçilerinin bayramı !

- YAŞASIN 1 MAYIS: DÜNYA IŞÇILERININ BAYRAMI, SAVAŞ VE DAYANIŞMA GÜNÜ!
- TEKELLERIN HAKIMIYETINE KARŞI, BARIŞ, DEMOKRASI VE SOSYALIZM IÇIN TÜM IŞÇILER EMEKÇILER EL ELE!

ÜLKEMIZDE IŞBIRLIKÇI BURJUVAZININ, BÜYÜK TOPRAK AĞALARININ, MILITARIST KLIK VE BUNLARI DESTEKLIYEN EMPERYALIZMIN HALK DUŞMANI REJIMINE SON!

- IŞÇI SINIFININ PARTILERINE TÜM POLITIK MAHKUMLARA ÖZGÜRLÜK!

NATO'YA PAYDOS, AMERIKAN ÜSLERI ATILMALI, GENEL KURMAY VE BAKANLARDAKI CIA CASUSLARI KOVULMALI!

- 141, 142, 146 YA SON !
- SÖZ, YAZI VE GÖSTERI HÜRRIYETI ÖRGÜT KURMA HAKKI EKSIKSIZ SAGLANMALI, LOKAVT YASAKLANMALI, GENEL GREV VE IŞSIZLIK SIGORTASI GERÇEKLEŞTIRILMELI!
- IŞSIZLIGE SON !
- HERKESE IŞ, KÖYLÜYE TOPRAK !
- GURBETTE SÜRÜNMEK DEĞIL, VATANDA IŞ ISTIYORUZ!
- IKINCI SINIF INSAN MUAMELESINE SON- TÜM YABANCI VE YERLI IŞÇILERE EŞIT HAKLAR VE TAM EŞITLIK !
- PATRONLARIN YERLI, YABANCI, KADIN VE GENÇ IŞÇILERE AYIRIM YAPMAYINA KARŞI-EŞIT IŞE EŞIT ÜCRET !
- IŞ KAZALARINA YOL AÇAN ABORT CENDERESINE SON !
- VURGUN DÜZENINE VE HAYAT PAHALILIGINA SON !
- DAHA YÜKSEK ÜCRETLER IÇIN MÜCADELE !
- IŞYERINE, IKTISADI HAYATTA VE TOPLUMDA IŞÇI HAKLARI IÇIN MÜCADELE !
- KIŞLA DEGIL INSANA YARAŞIR UCUZ EV VE HAYIMLAR ! YÜKSEK EV VE HAYIM KIRALARINA SON !
- PATRON UŞAKLIGI YAPAN TERCÜMANLARA SON ! IŞYERINDE VE IŞ SAATLERI IÇINDE BEDAVA ALMANCA VE MESLEKI EĞITIM KURSLARI !
- TURIST IŞÇI AILELERINE VE DOLANDIRILIP BURAYA GETIRILEN TURIST KARDEŞLERIMIZE ÇALIŞMA HAKKI !
- DEMOKRATIK OLMAYAN YABANCILAR KANUNUNA KARŞI . POLISIN VE RESMI MAKAMLARIN KEYFI VE ZORLAYICI TUTUMUNA SON ! IŞSIZ KALANLARA IŞSIZLIK PARASI !
- YABANCI ÖGRENCILERIN ÇALIŞMA HAKLARI VE BURSLARININ KISITLANMASINA SON ! ÖĞRENIMDE BULUNAN HERKES IÇIN GEÇIM GARANTISI !
- ÇOCUKLARIMIZA UCUZ YUVA, OKULLARA YETERLI SAYIDA ÖGRETMEN, ANA DILDE EĞITIM ! GENÇLERIMIZE SANAT ÖĞRENME IMKANI !
- BIZI INSAN YERINE KOYMAYAN, BASTAN SAVAN, IŞLERIMIZI VAKTINDE YAPMAYAN, HARAÇ KESEN KONSOLOSLUĞA KARŞI !
- IŞÇI SINIFININ MÜCADELESINI BALTALAYAN SENDIKALARA SALDIRAN MAOCULARA, GERICILERE, SÖZDE DEVRIMCILERE BÖLÜCÜLERLE MÜCADELE !
- LUİ KORVALAN VE HAPİSTEKİ TÜM ŞİLİ'Lİ YURTSEVERLERE ÖZGÜRLÜK !
- GÜNEY VİETNEM, İSPANYA, PORTEKİZ YUNANİSTAN'DAKİ TÜM SİYASİ TUTUKLULARA ÖZGÜRLÜK !IŞÇİ SINIFININ TÜM PARTİ VE ÖRGÜTLERİNE FAALİYET ÖZGÜRLÜĞÜ !

Faşist Bozkurtların ipleri kimin elinde?

Faşist Turkeş'in kuduz kurtları saldırıyor. Gün geçmiyorki gazetelerde, komandolar şu öğrenci yurdunu bastı, şu kadar adam yaralandı; üniversitelerde komandoların giriştikleri terörle ilgili bir haber yer almasın.

Bazı üniversiteleri ve yurtları Teksas barlarına çeviren elde tabanca, bıçak, göğüslerinde "uluyan kurt" rozetiyle çalım satan, kendi faşist görüşlerini paylaşmayanlara hayat hakkı tanımayan bu sürü ne yapmak istiyor? Yurdun çeşitli yerlerinde örneğin, Akdeniz kıyısındaki Kalkan ve Kars'ın Çıldır bölgelerinde, özel kamplarda askeri eğitim yapan, Ankara'daki bazı üniversite ve yurtlardaki salonlarla, spor alanlarını faşist komando-eğitim alanı durumuna getiren buralarda "yakın dövüş" adam bertaraf etme" talimleri yaptıkları bilinmekte olan, ayrıca "Tekvando kurs salonlar adı altında açılan yerlerde resmen eğitim gören, bu kukla sürüsünün ipleri kimin elinde? Kargaşalık çıkararak anarşik bir ortam yaratma çabaları niye? Kimin değirmenine su taşıyor bu zavallı kuklalar? Ve bir soru daha kim yemliyor, kim organize ediyor bunları?.

Kimin gerçek bir demokrasiyle, emperyalizme bağımsızlıkla işçi sınıfının kurtuluşuyla çıkarları en çok baltalanıyorsa onlar yemliyor ve organize ediyor bu faşist komandoları.

Evet onlar yani Burjuvazinin en azgın, sermaye ve tekellerle en çok bütünleşmiş, bir olmuş kesimi, büyük toprak sahipleri, ağası paşasıdır. Demirel'i, Vehbi Koç'u Hacı Ömeri'dir. Ve işte bunların maşası, bu komando, diye gezen kargaşalık çıkaran, kurt gibi uluyan zavallılar .Birçok iyi niyetli gencin yurdunu milletini sevme duygularını sömürerek bu duyguları kendi faşist inançları doğrultusunda kukla gibi oynatıp, onları bu tip kötü yollara iten yine bunlar.

Eski Istanbul valilerinden birine ve gene Istanbul 1.Şube müdürlerinden bir zata komando hareketlerini örgütleme ve yönetme görevi yukarda saydığımız bu gerici faşizan güçler tarafından verilmiştir. Amaç sosyal ilerlemeden, bağımsızlıktan, demokrasiden işçi sınıfından yana olan güçlerin mücadelesini saptırmak kargaşalık yaratarak anarşiyi kundaklamak ve böylece suçu gençlere atarak boy hedefi olmaktan kurtulmak, sonunda vatan elden gidiyor naralarıyla kendi katıksız diktalarını oturtmak...

Yurtsever güçler büyük tecrübeler geçirmişler geçmişteki aynı türden olaylardan dersler çıkarmışlardır. Bir daha kolay kolay bu provakasyonlara düşmeyeceklerdir. Ama "faili meçhul" cinayet listelerinin uzamaması ve nefsi müdafaa haline gelmiş vakaların çoğalmaması isteniyorsa koalisyon hükümetinin bu faşist terör hareketlerini önleyici tedbirleri hemen alması, suçluları hemen cezalandırması gerekmektedir.

Içişleri Bakanı Oğuzhan Asıltürk'ün tek tek öğrenci yurtlarını gezerek öğrencilerden bu

devamı sayfa 2 de

NATO PARÇALANIYOR

Brükselde NATO saldırganlık paktının 25. Kuruluş yıldönümü emperyalist ülkelerin içine girdikleri çıkmazın karanlık gölgesinde, 15 üye-devlet temsilcisinin katıldığı sönük bir törenle kutlandı.

Aradan bir çeyrek asır geçtikten sonra bugün NATO Sovyetler birliği ve diğer sosyalist ülkelerin, dünya işçi hareketinin ve ulusal bağımsızlık direnişlerinin, tüm ilerici güçlerin genel bir savaşı önlemek, uluslararası gerginliği yumuşatmak ve silahlanmayı durdurmak için verdikleri mücadeleyle emperyalist emellerini gerçekleştirememiş, üyeleri arasındaki çıkar çelişkilerinin, sürtünmelerin kesifleştiği, ölmeye mahkûm harpçi bir kuruluştur.

NATO nasıl kuruldu?

Ikinci dünya harbinde emperyalizme, faşizme karşı verdikleri kanlı mücadeleden zaferle çıkan birçok avrupa ülkesi halkları kendi öz iktidarlarını kurdular. Sovyetler birliği yanında, sosyalist cephede yer alıp kapitalist sömürüsüne son verdiler.

Harbin sonunda 3,5 milyon askeriyle Avrupaya yerleşen ABD emperyalizmi ise çıkarlarına uygun yeni bir ortamı geliştirmek için yoğun faaliyetlere girişti. Diğer kapitalist ülkelerle beraber sosyalist ülkelere, ilerici güçlere karşı saldırganlık planları hazırladı, halk yığınları tarihin gördüğü en büyük çaptaki bir soğuk harple kandırılmaya çalışılıp, yenibir silahlanma yarışına girildi. Bu çabalar 4. Nisan. 1949 da ABD liderliğinde 12 kapitalist ülkenin toplanıp bir askeri saldırganlık paktı kurmalarıyla en somut şeklini aldı.

Emperyalizmin çeşitli oyunları ila 1951 senesinde ülkemizin ve Yunanistanın, 1954 senesinde de E. Almanyanın NATO'ya dahil edilmesi ile üye sayısı 15 e yükseldi.

NATO saldırgan bir pakttır

Görevi ABD emperyalizminin bekçiliği, tekellerin egemenliğinin ve kapitalist soygunun tarihin akışına karşı silah gücüyle muhafazası olan NATO yurdumuzda ve Yunanistanda görüldüğü gibi en gerici sınıflar yanında yer alıp demokrasi ve özgürlük için mücadele eden halklara tatbik edilen faşist baskılara destek olmakta, Portekiz diktatörlerine yaptığı silah yardımlarıyla kurtuluş savaşlarını veren Afrika halklarının katlinde ortaklık etmekte, dünya halklarının sulh içinde bir arada yaşama istemlerine "manevra" diye adlandırdıkları sürekli askeri tahriklerle cevap vermektedir.

Halkımızın talebi: NATO'ya paydos!

Natoya girmesinden bu yana ülkemizin ekonomisi, devlet bütçesi dış politikası NATO planlarına göre ayarlanmakta. 22 yıl içinde NATO'ya 200 MILYAR LIRA harcandı, halkımızın sırtına bir o kadar da borç yüklendi. Bu paralarla işyerleri, okullar, hastahaneler açılır, şehirler, köyler bayındırlaştırılır, halkımız ekonomik bunalımdan, açlıktan, hastalıktan bıkıp kendini yabancı ülkelere satmazdı. Bu harcamalar emperyalist tekellere ve onların yerli işbirlikçilerine yaradı.

Kore halkının verdiği bağımsızlık savaşına karşı ordumuz ABD emperyalizminin aleti oldu, Kore dağlarında 15 bin Mehmetçiğimiz şehit düştü.

Silahlı kuvvetlerimiz, Amerikan generallerinin emrine verilip, egemenliğimiz elden gitti. NATO'nun, Amerikanın topraklarımızda kurduğu üsler, atom başlıklı roket yığınakları halkımızı, dünyanın bu kesimindeki barışı tehlikeye soktu. Amerika Incirlik hava üssünü Arap halklarının kurtuluş savaşına karşı kullandı, diğer komşu ülkelere topraklarımızdan casus uçakları kaldırdı. Amerikancılaşan generaller tüccarlığa başlayıp holdingler açtılar, ordumuzu halkın üzerine sürdüler, büyük kentleri, doğu illerimizi basıp halkımızın haklı taleplerini faşist baskılarla susturmaya kalkıp demokratik anayasamızı iğfal ettiler.

Halkımız işçisi, köylüsü ve tüm ilerici güçleriyle NATO'ya ve Amerikan köleliğine karşı direnişte, işbirlikçi sınıfın iktidarına son verecek mücadelede azimli! Halkımız bağımsız ve barışçı bir dış politika, demokratik özgürlük, halka dönük ulusal ekonomi, sosyal-kültürel reform isteklerinin gerçekleşmesi için bütün kesinliğiyle talep ediyor: Amerikan köleliğine, NATO'YA PAYDOS!!

ORTAK PAZAR VE İŞ İZNİ

Geçtiğimiz haftalarda Batı Berlinde Türkiye Ortak Pazar parlemento üyeleri toplantısı oldu. Biz işçiler için çok önemli olan bu toplantı hakkında Batı Berlin Türkiyeli Toplumcular Ocağı kamuoyuna bir bildiri yayınlamıştır. Bildiride özetle şöyle denmektedir

Ortak Pazar, Batı Avrupa tekellerinin gelişmemiş ve geri kalmış ülkeleri rahatça sömürebilmesi için kurulmuştur.

Yurdumuz Türkiye'de de hakim çevrelerin, Koçların, Oyakların, Eczacıbaşı ve Hacı Ömerler gibi dev şirketlerin yurdumuzu Ortak Pazara üye yapmaya zorlamaları kendi çıkarlarınadır.

Ortak Pazara girmekle gümrük duvarları kalkacağından emperyalist dev şirketlerle kendi yerli sanayimiz rekabet edemeyecek, ülkemiz Osmanlı devrinde olduğu gibi Avrupa tekellerinin açık, rakipsiz pazarı haline gelecektir.

Bu ise ulusal sanayimizin, küçük sanaat kollarının yok olması demek olacaktır.

Ulusal sanayimiz kurulamadığından işsizlik ve sefalet çok büyük boyutlara ulaşacaktır.

AP, DP, CGP gibi gerici partiler Ortak Pazara girmekle en büyük kazançlara Türkiyeli işçilerin sahip olacaklarını propaganda ediyorlar, işçilerin istedikleri an Batı Avrupa ülkelerinde çalışabileceklerini söylüyorlardı.

Ortak Pazar toplantılarında şu gerçek ortaya çıkmaktadır: Türkiye Ortak Pazara tam üye olsa bile Türkiyeli işçiler istedikleri gibi çalışamayacaklar, eskiden olduğu gibi 25 yaşında, dişi, gözü, sıhhati tek kelimeyle sapasağlam olanlar seçilip alınabilecektir. Yani ülkemiz insanıyla, yer altı ve yer üstü zenginlikleriyle Ortak Pazar tekellerinin sömürü ve talan alanı olacaktır.

Fransa'da Halk Cephesi Adayı

5 Mayısta Fransa'da Devlet Başkanlığı seçimi yapılacaktır. Pompidonun ölümü bu seçimi gerektirmektedir. Fransız Anayasası Devlet Başkanına büyük yetkiler vermiştir. Özellikle bu bakımdan seçimler, gerek Fransız halkının çıkarlarını savunan Sol Cephesi partilerince ve gerekse tekelci sermaye düzenini savunan burjuva partilerince çok önemsenmektedir.

Seçim kampanyasının gösterdiği bir özellik de, son parlamento seçimlerinde olduğu gibi, sol partilerin hemen bir aday üzerinde birleşmeleridir. Sol partilerin en büyüğü Fransız Komunist Partisi Merkez Komitesi, Pompido'nun ölümü üzerine yaptığı toplantıda, Sosyalist Partisi 1. Sekreteri Mitterand'ı ortak aday olarak teklif etmiştir. Mitterand, Komünist Parti, Sosyalist Parti, sol Radikaller ve Birleşik Sosyalist Partilerin bir aday üzerinde anlaşmaları Fransız işçi ve emekçi çevrelerinde büyük bir memnuniyet yaratmıştır. En büyük işçi sendikaları, CGT, CFDT ve FEN Mitterand'ı desteklemekte, 1 Mayısın bu anlaşda geçmesi için çağları yapmışlardır. Sol Partilerin birliği, son parlamento seçimlerinden önce hazırlanan ortak hükümet programı hedefleri yönünde oluşmuştur.

JAPONYADA GENEL GREV

Japonyada 6,5 milyon işçi grev yaptı. Grevi Japon sendikaları organise etti, Japon emekçileri daha iyi çalışma şartları fiat artışlarına karşı isteklerini patronlara karşı bildirdiler. Greve ulaşım işçileri, liman işçileri, demir yolu, posta kamu sektörü hizmetlileri, inşaat işçileri, tekstil otobüs, taksi, öğretmenler sendikası işçileri katıldılar

Martta 530 bin 26 Martta 2,5 milyon, bu günlerde 6,5 milyon işçi greve katıldı.

64 Japon sendikasının bir arada yürüttükleri grevi Dünya Sendikalar Birliği ve Fransa, Italya ulaşım işçileri sendikaları destekliyor.

KEBAN'DA GÖÇ: KEBAN BARAJI DOLMAYA BAŞLADI. SUYUN ANI YÜKSELMESİYLE KÖYLER SU ALTINDA KALMAKTADIR. KÖYLÜLER ISE KURTARABILDIKLERI YATAK ve YORGANLARINI ALIP GÖÇ ETMEYE BAŞLAMIŞLARDIR. BILINMEYEN BIR HEDEFE, AÇLIK ve ÖLÜMLE BAŞLAYAN BIR GÖÇ! KEBAN'IN ISTIMLAKI SIRASINDA DEVLET MILYONLARCA PARA ÖDEDI! FAKAT BU PARALAR KÖYLÜLERIN ELINE GEÇMEDI! ÜÇ KAĞITCI AVUKATLAR VE TOPRAK AĞALARI PARALARI VURDULAR. KÖYLÜ BIR DAMI IÇIN ALMIŞ OLDUĞU PARAYI ISE ÇOKTAN HARCAMIŞTIR!

AFFA KARŞI, HALKA KARŞI

başı sayfa 1 de

Suçsuzlar dışarı, suçlular içeri!

Gerici güçlerdeki bu telaş bu korku nedir? 12 martcıların amacı yurdumuzda gelişen işçi, emekçi köylü, gençlik hareketini durdurmak işçi partisini kapatmak, büyük sermayeye, emperyalizme ve onların temsilcisi Demirele emin bir yolu açmaktı. 14 Ekim seçimleri bu planı suya düşürdü. Gericiler halktan bir darbe yediler. 12 mart askeri rejiminden hesap sorma günleri yaklaşıyordu. Halk teröre son diyordu. Yurdumuzun bağımsızlığı halkımızın refah için mücadele etmiş on binlerce kişinin, sosyalistin, komünistin, devrimcinin, yurtseverin serbest bırakılmasını istiyordu. Halkımıza tutuklulara işkence yapan Türünler, Sancarlar, Melenler, Erimler içeri diyordu. 12 martçılardan artık hesap sorulmalıydı.

Af konusunun mecliste görüşüldüğü şu günlerde meclis içinde ve meclis dışında Üniversite ve yüksek okullarda çıkartılan kavgalar yaratılmak istenen anarşi pek de tesadüfi değildir. Af kanunu tasarısı meclise geldiği zaman AP liler "kanun mecliste görüşülmeden, adına Milli Güvenlik Kurulu denen Amerikancı generaller cuntasına danışılmasını" istemişlerdir. Bu ise faşist generaller çetesi kurulunu halkımızın egemenliğini temsil eden Büyük Millet Meclisinin üstünde görmek demekti.

AP'nin mecliste çıkarttığı kavgalar, milletin iradesine açık bir saldırıydı. Kavgalar hep yurtseverlerin affı konusundaki maddelerde çıkmıştı. Demirel yalnız kendisi gibi hırsızların, devletin kasasını soyanların affından yanaydı. Halkta işte tam tersini istiyor. Yurtseverler dışarı, işkenceciler hırsızlar, soyguncular içeri diyor.

141 - 142, 146

Demirellerin, Melenlerin, Feyzioğullarının, Bozbeylilerin, halka karşı ellerindeki en büyük silah antikomünizmdir. Sözümona bir komünizm ve Sovyetler Birliği tehlikesini yaymaktır. 14 Ekim seçimleri ise gerici güçlerin bu politikasının artık iflas ettiğini gösterdi. Halk kitleleri antikomünizm propagandasına inanmamaktadır. Halk seçimlerde oyunun çoğunu komünist diye tanınanlara vermiştir. Antikomünizm egemen çevrelerin sonuna kadar tutunacakları dallardan biridir. Demirel ve 12 mart hükümetleri antikomünizmi devletin resmi politikası haline getiriyorlardı. Onlar bunun için sık sık ceza kanununun Italya Musolinisinden alınmış olan faşist 141, 142, 146 maddelerinden faydalanıyorlardı. 12 mart askeri rejimi, sıkı yönetim mahkemeleri bu maddelere dayanarak sosyalistlere, komünistlere, devrimcilere ağır hapis ve, idam cezaları kestiler. AP, CGP, DP bu maddelerden ceza giymişlerin, af kapsamı dışında kalması için meclisi kavgaya boğmuş ve senatoda da buna devam edeceğini bildirdi. Meclisteki af kanunu oylaması sırasında bir çok MSP li ve CHP li gerici partilerin suyunda gitti ve 141-142 maddeler konusunda oylamaya katılmadılar. Bu tamamiyle AP lilerin işine yaradı. Işçi sınıfı tarihleri bize düşmanın daima sağda olduğunu öğretir. Solla kurulacak bir ittifak halk yararına olan büyük bir adımdır. Bunu 14 Ekim seçimleride gösterdi. Halkımız sola giden yolu seçti. Gericilere hayır dedi.

TİP'E ÖZGÜRLÜK!

Gerici çevreler 141, 142 den "hüküm" giyenler af kapsamı dışında kalsın derken kasdettikleri açıktır. Türkiye işçi partisi yöneticilerinin, komünistlerin, sosyalistlerin serbest bırakılmamasıdır Türkiye Işçi Partisi (TIP) 10 yıllık mücadelesiyle Türkiyede demokrasinin önemli bir garantisi olduğunu ispatlamıştır. Demirel'in işçinin ve halkın demokratik haklarını budayan kanunları Anayasa mahkemesine verip iptal ettiren TIP'i. Bu partinin başkanı 65 yaşındaki Sayın Behice Boran 141-142 den 15 seneye mahkûm edilmiş, ceza evinin bir hücresinde yatmaktadır. Bu Türkiyede demokrasiye indirilen bir darbedir. TIP ve TIP yöneticileri hemen serbest bırakılmalı ve tüm kamu hakları geri verilmelidir.

AP, CGP, DP gibi gerici partiler vurgun, soygun düzenini devam ettirecek bir aftan yanadır. Bunlar halk üstünde 12 mart baskı ve terörünü sürdürmek istiyorlar.

Halk kitleleri ise gerçek bir siyasi af istiyorlar. Ilerici, devrimci, işçi sendikaları, TOB-DER Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Barolar, Türkiye Komünist Partisi, bilim adamları, aydınlar, Avrupadaki işçi ve öğrencilerimiz genel bir af için mücadele ediyorlar. Af yalnız tutukluların serbest bırakılması değildir. Af işçi sınıfının, emekçi halkımızın antiemperyalist, demokratik mücadelesini güçlendirecek, gericilere ders olacak bir genel af olmalıdır. Bunun için geniş halk kitleleri af için harekete geçirilmelidir. Mitingler, yürüyüşler düzenlenmelidir.

AVRUPADA ÖRGÜTLENMELER

Avrupa'da işçilerimiz sömürüye karşı mücadelenin ancak ilerici toplumcu örgütlerde birleşerek verileceğine inandıklarından hızla örgütleniyorlar.

Geçtiğimiz aylarda Kassel, Hannover, Manheim, da da Türkiyeli işçiler bu inançla sömürüye karşı tek tek değil birleşerek güçlü bir mücade le vermek için örgütlerini kurdular. Her 3 örgütde ATTF (Avrupa Türkiyeli Toplumcular Federasyonu) çatısı altında diğer işçi örgütleriyle birlikte çalışma yolundadırlar.

Birleşen işçi arkadaşlarımıza KURTULUŞ mücadelelerinde başarılar diler.

Emeklilik

başı sayfa 1 de

rına eklerse o zaman Federal Almanya tarafından yapılması gereken toptan ödeme hakkında yitirmektedir. Yesen bu haklara daha neler ilave edilir neler?

Necati Gürbaca ve Ibrahim Gizelce bu durumları gözler önüne seren mektuplarında bakana şöyle demektedirler :

Sayın Bakan:

Siz de pek iyi bilirsiniz ki göçleri yaratan nedenlerden en başta geleni, kişinin yaşadığı toplum içinde yeterli ekonomik, sosyal olanaklar bulamaması, daha belirgin bir deyimle, geçim bunalımının ağırlaşmasıdır. Yokluğun ve yoksulluğun, dolayısıyla bunların yarattığı güvensizliğin ağır bastığı toplumlarda ise; gerek iç, gerekse dış göçlerin tek umut ışığı tek kurtarıcı olarak belirdiği bir gerçektir.

Az gelişmiş bir ülke olduğu bilinen yurdumuzdan dış ülkelere dönük ve sayıları milyonu aşan göçü de bu değer yargısı açısından görmekte fayda vardır. Doğru bu olunca, ekonomik ve sosyal zorlamalar sonucu göç'ü seçen yurttaşlarının haklarını, göçün yapıldığı ülke açısından da korumak, en azından bir devlet görevidir. Acıdır ki Türkiye ile bugün Türk işçilerinin yaşadığı birçok yabancı ülke arasında yapılan (Işgücü ve sosyal Güvenlik Anlaşmaları) bu temel ilkeyi görmemezlikten gelmiş böylece, sayısı yüzbinleri bulan işçilerin emeklilik hakları hemen hemen ortadan kaldırılmıştır.

Türkiye Cumhuriyeti ile yabancı ülkeler arasında yapılan ve sizin döneminize ilişkin olmayan Sosyal Güvenlik Anlaşmalarının hiçbiri, göçü bir zorunluk olarak seçen emekçilere yaşlılık konusunda herhangi bir garanti getirmemiştir. Bu emekçiler; yurtlarından sevdiklerinden uzak ve çok yanlı güçlüklerle savaşarak elde ettikleri sınırlı Marklarla, Türkiye'nin tarihinde görülmemiş ölçüde döviz kaynağı olmuşlar, buna karşılık, insanın en büyük güvencesi olan emeklilik haklarını yitirmişlerdir Ve Türkiye'nin sorumlu yöneticileri, bu emekçilere olan teşekkür borçlarını böylece ödemişlerdir.

Sosyal ve ekonomik dengesizliklerin yarattığı güçlükler nedeniyle yurt dışına itilen emekçilerin ihtiyarlıklarının garantisi olan emeklilik haklarının, yurtta çalışanlardan farklı işlem görmesi "sosyal adalet" ilkesi ile bağdaşamaz. Bu itibarla, konuya mutlaka acillikle bir çözüm yolu arayacağınızdan emin olarak sizi saygıyla selamlar, yeni üstlendiğiniz görevinizde içtenlikle başarılar dileriz.

Faşist Bozkurtlar

başı sayfa 1 de

gibi olaylara gidilmemesini istemesi, iyi niyetliliğini gösterir. Ama meseleyi bu da önleyemeyecektir. Her şeyden önce emniyet kuvvetlerinin tarafsız hareket etmesi, bu mekanizmanın işler hale gelmesi için faşistlerden, sadist işkencecilerden temizlenmesi gereklidir. Son Atatürk Yurdu komando baskınında olduğu gibi, polis bir hafta evvel haberdar edildiği, ve baskın günü gene polise telefon edildiği halde polis olaydan 1,5 saat sonra olay yerine gelirse tabii bu baskınlar sürecektir... Götürülen komandolara karakolda çay ikram edilirse bunlar daha hızla gelişecektir, devam edecektir.

Hükümetin bu konuda kesin tedbirleri hemen alması, suçlulardan hesap sorması; yaratılmak istenen anarşik ortamın önlenmesi için ön şarttır.

ATILIM: "SOSYALİST PARTİ HAYHUYU"

Türkiye Komunist Partisi Merkez organı ATILIM gazetesinin Nisan sayısında Sosyalist Parti hayhuyu üzerine bir yazı yayınladı - Türkiye basınında son günlerde sık sık üzerinde tartışılan Sosyalist Parti konusuna bir açıklık getirdiği için ATILIMIN bu yazısını okuyucularımıza sunarız.

Basında "sosyalist parti" diye bir hayhuydur gidiyor. İplikleri çoktan pazara çıkmış Aybar gibi oportinistleri, cuntacı generallerin sillesini yedikleri halde gene de "asker-sivil" diyenleri bir kaygı, bir telaş sarmıştır. İvediliyorlar. Hepsinde bir kapkaççı tutumu, bir "mirasa" konma çabası vardır. Hepsi de: "TİP kapatılmıştır, ortada işçi sınıfının partisi yoktur, gayret dayıya kaldı" diyor.

Söylüyene değil, söyletene bak derler, Burjuvazi, bu sosyalistlik satan kalpazanları neden sürüyor ortalığa? İşbirlikçi kodaman burjuvazi, sert sıkıyönetimle, generaller cuntasının eliyle işçi hareketini, halkın ulusal bağımsızlık ve demokrasi uğrundaki direnişlerini kırmak istedi. İşçi Partisini kapattı, ilerici, yurtsever örgütleri dağıttı, faşist biçimi teröre gitti, sarı sendikacıları kullandı, Anayasadaki demokratik ilkeleri budadı. Ama, istediklerine tam ulaşamadı. Süngülerin gölgesinde kurulan hükümetler, birbiri ardınca yıprandı gitti. Ve 14 Ekim seçimlerinde işbirlikçi burjuva partileri, en başta AP seçmenlerden, özellikle işçi sınıfından sert bir tokat yedi. Egemen, gerici çevreler, bu aşamada, işçi sınıfını içinden vurmak taktiğini başa alıyor.

"İşçi sınıfının partisi yoktur" diye ortaya atılanların bütün taktiği, çabaları işçi hareketini burjuva partilerinin kuyruğuna takmaktır. Burjuva ideolojisini işçi sınıfı arasına, ilerici güçler arasına yaymaktır. Onlar, burjuvazinin ötedenberi kullandığı ağzı kullanıyor. Bunlar da Türkiye Komünist Partisi'ni inkar ediyor. Bütün yasaklara, bunca sert zorbalıklara bakmıyarak, TKP 54 yıldır savaşını sürdürüyor. Burjuvazi, TKP'nin ocağını söndürmek için onu yasakladı, Her soydan ve boydan oportünistleri, provokarörleri, likidatörleri TKP'nin üzerine saldırttı. Onun gelişmesini, yığınlarla bağlanmasını uzun süre engelledi, TKP konan yasağın kaldırılması, kendisine legal çalışma hakkının tanınması savaşından da geri durmuyor.

"Sosyalist parti" yaygarasını koparanlar, işi bir oldu, bittiye getirmek istiyorlar. Kimi deneysiz devrimciler bu zokaya geliyor. Önünü arkasını, kimden geldiğini düşünmüyorlar, Onlar da ivediliyor.

TKP'nin Sesinin 1 Mayıs Çağrısı

Her perşembe günü saat 21.30 da orta dalga 904'ten yayın yapan TKP'nin sesi Radyocu, dünya işçilerinin bayramı 1 mayıs hakkında bir çağrı yapmıştır. Bu çağrıyı aşağıda aynen yayınlıyoruz.

1 Mayıs: Yeryüzünde emekçilerin sınıfsal dayanışma, kardeşlik uluslararası devrimci bayram ve savaş günüdür.

Bu savaş gününün şanlı bir geleneği vardır. Büyük Ekim Sosyalist Devriminden sonra bu bayram ve savaş gününün özelliği, gelenekleri yeni biçimler almış, kapsamı çok daha genişlemiştir. Sosyalist ülkelerde, sosyalizm yolunda, komünizmin temellerini atma yolunda kazanılan büyük başarılar, yeni aşamalar kutlanıyor. Sosyalist ülkelerin emekçileri, yeryüzü emekçilerinin sınıfsal savaş bayramına, kapitalist ülkeler emekçilerinin kurtuluş savaşlarına böyle katılıyor. Artık bu bayram, bu savaş gününe ülkeler, yüz milyonlar katılıyor.

Türkiye işçi sınıfı, 1 Mayısta sokaklara, meydanlara çıkmak, gücünü ortaya koymak, yeryüzü emekçileriyle dayanışma ve kardeşliğini göstermek uğrunda çok çetin, uzun bir savaş yürütegelmiştir. TKP, kurulduğunun daha ilk gününden, 1 Mayıs'ın işçi bayramı, yeryüzü emekçileriyle dayanışma ve kardeşlik günü olarak tanınması için ortaya atılmıştır. Bunu programına koymuştur. Ulusal kurtuluş savaşı yıllarında Komünist Partisi, 1 Mayısı, yurdumuza dalan emperyalistlere, onlara yumruk olan gericilere, padişah hükümetine karşı yürütülen savaşta bütün emekçileri, bütün yurtseverleri birbirine kenetle, tek cephede toplamak belgesi, sloganı altında kutlamıştır. 1921'de, İstanbulda yapılan büyük 1 Mayıs gösterisi bunun en açık örneğidir.

TKP, sürekli terör, çetin gizlilik koşulları altında, gene de hemen hemen her yıl, olanakları ölçüsünde, emekçileri 1 Mayısı kutlamaya çağırmıştır. Pek çok komünistler, militan işçiler, 1 Mayıs için yıllarca zindanlarda yatmışlardır.

Bu yıl da, memlekette, emekçilerin 1 Mayısı serbest kutlamaları olanağı hemen hemen yok gibidir. Hükümet, Meclis, faşist cuntanın, sıkıyönetim hükümetlerinin demokratik özgürlüklere koydukları yasakları hala kaldırmamışlardır. Gösteri, yürüyüş, söz, örgüt yasakları durup duruyor. Sıkıyönetim, Güvenlik Mahkemeleri cayır cayır işliyor. Demireller, Bozbeyliler, faşist Türkeşler, bütün gerici, işbirlikçi burjuvazinin partileri, seçimlerde kaybettikleri konumlarını, durumlarını geri almak için Meclis içinde ve dışında yoğun bir çaba gösteriyorlar.

Sonra, sarı sendikacılar, Türk İş'in başını tutanlar, ötedenberi işçilerin 1 Mayısı kutlamalarına, o gün meydanlara çıkmalarına engel olmuşlardır. Burjuvazinin, gerici hükümetlerin istediklerini yapmışlardır. Tunçların işçi sınıfına hiyanetlerini 1 Mayısa karşı davranışlarında daha açık görebilirsiniz.

Bütün bu saydıklarımıza karşın Komünist Partisi bütün emekçileri 1 Mayısta örgütlü, akıllı, açık seçik istemlerle yürüyüşlere çağırıyor.

Yurt dışındaki işçilerimiz içinde 1 Mayıs, günün somut sorunudur. Birleşme ve dayanışma: Alman Fransız, İtalyan, İngiliz, yerli ve yabancı bütün işçilerle birlikte bu bayramı kutlamak! Bunu örgütlü yapmak! Daha şimdiden: 1 Mayıs komiteleri kurmak! Kurulan Af Komiteleri de 1 Mayısı örgütleme içinde önemli rol oynıyabilirler. Af komiteleri amaçlarını gerçekleştirmek için böylece olanak ve kolaylıklar elde edebilirler. TKP komitelerinin, örgütlerinin, fabrikalarda, işyerlerinde hücrelerin, yığın örgütlerinde parti guruplarının güncel görevi 1 Mayısı örgütlü hazırlamaktır! 1 Mayıs komiteleri kurmak, bütün işçilerle birlikte emekçilerin kardeşlik, dayanışma bayramına katılmak!

LENİN der ki:

1 Mayısta"...bütün ülkelerin işçileri uyanışlarını, bilinçli hayata atılışlarını kutluyor. Onlar, her tür baskıya, insanın insan üzerindeki her tür ezgisine karşı açtıkları savaşı kutluyor, milyonlarca emekçiyi açlıktan, yoksulluktan, aşağılanmaktan kurtarmak için yürüttükleri savaşta birleşmiş olmalarını kutluyor. Bu büyük savaşta iki ayrı dünya: Sermaye dünyasıyla emek dünyası, sömürü ve kölelik dünyasıyla kardeşlik ve özgürlük dünyası karşı karşıya duruyor". Lenin böyle diyor. İşçi yoldaş, 1 Mayıs için savaş!

Dever Madeni Eşya Fabrikasında işten çıkarılan işçiler

Patron-sarı sendikacı el ele

Dever Madeni Eşya Fabrikasında çalışan işçiler sarı sendikacılara rest çekerek Maden-İş'e geçtiler. İşçilerin seçtikleri 3 temsilci işçiyi patron derhal işten attı. Arkadaşlarının işe alınması için oturma grevine giren 110 işçiye karşı patron, jandarma çağırdı, işçileri ertesi gün fabrikaya sokmadı. Patron yaptığı açıklamada "Maden-İş firmaları batırıyor." diyerek bu sendikanın işçi haklarını sonuna kadar savunduğunu kendi ağzıyla söyledi. Maden-İş sendikası, bu işçilerin tekrar işe alınması için mücadele edeceğini açıkladı.

Aynı kanunsuz baskıyı Otosan patronunda yapıyor, Otosan işçilerinin toptan Maden-İşe geçmesi üzerine 16 işçi işten atıldı, İşçiler bu baskıları protesto için bir toplantı yaptılar.

Sarı Sendikacılık hergün biraz daha batarken, ilerici sendikalar arası birlikte her geçen gün güçleniyor. Son olarak başta Teksif Sosyal-İş olmak üzere 7 büyük sendika DİSK'e geçerek bu birliği dahada güçlendirdiler.

Halil Tunç İşçi Dövdürttü!

Satılmış Türk-İş yöneticileri, kendilerinin yanlış tutumlarını kınıyan işçileri sendika binasında işveren temsilcileri ile beraber dövdüler.

Bir grup Seka işçisi bu olayla ilgili şu açıklamayı yapmışlardır: "Türk İş toplantısında konuşmak istedik, bu isteğimiz reddedildi, daha sonra Halil Tunç bizleri çağırdı, bizde bu çağrı üzerine 15 kişilik bir grup Halil Tunç ile görüşmek için Sendikaya gittik, bizler haklı olarak yöneticilere şu soruları yönelttik.

1- Neden Selülos İş genel kurulunda alınmış olan kararlar uygulanmıyor?

2- Neden delege seçimleri işçiler tarafından yapılmayıp genel merkezce atama yapılıyor.

Bunun üzerine Selülos-İş yöneticileri ile işveren temsilcileri üzerimize yürüdüler, ve Türk - İş genel başkanı Halil Tunç'un önünde dövdüler."

Bu adi davranışı Sekada ve bölgemizde çalışan bütün işçiler adına kınıyoruz.

MSP'nin Toplantısı

MSP Kodomanlarından bir milletvekili bey katılmış olduğu İslam - Zirve konferansı hakkında bilgi vermek için, Batı Berlin'de bir toplantı düzenletti. Salonu çember sakallı MSPlilerin yanı sıra Türkeşin Bozkurt rozetli müritleri de doldurmuştu.

Namazdan sonra konuşmacı sözü peygamberlerden ve halifelerden açıp uzun bir süre tatlı tatlı kıssası emliya'lar anlattıysa da, sözün ortası yerinde bir bozkurt rozetli eli kulağa atıp "Anlattıklarının tek kelimesine inanmıyorum, çünkü siz komünistleri affedeceksiniz" diye bir nara patlattı.

Sözcü "Evet, affedeceğiz ONSEKİZ-YİRMİ YAŞINDA GENCECİK ÇOCUKLARI İPE ÇEKMEK MARİFET DEĞİLDİR" diye cevap verdi.

Bundan sonra salonun her yanından bozkurt rozetlilerden sorular yağdı. O ise kopuk kopuk bunlara cevap vermeye çalıştı. Toparlarsak şöyle demeye getiriyordu: "Herkesin fikir hürriyeti olmalı, herkes düşündüklerini açıkça söyleyebilmelidir. Komünistler, sosyalistler, solcular da fikirlerini açıkça söyleyebilmeliler, biz de. Tartışmada kimin haklı olduğu ortaya çıkar". Ama Batı Berlin Türk Toplumcular Ocağının üyesi bir arkadaş soru sormak isteyince, fikir hürriyeti sona eriverdi.

Sosyalist arkadaşı konuşturmadılar. Sorulara cevap yetiştireyim derken, konuşmacının: "Kardeşlerim, İslam kardeşlik dinidir. Komünistler de bizim kardeşimizdir, MSP'liler de bizim kardeşimizdir" demesi üzerine çıngar koptu. Bozkurt rozetliler ayağa kalkıp sağa sola saldırmaya başladılar sonra bir "Selametçinin" ortalığı yatıştırmak için sahneye çıkıp ezan okumaya başlaması da pasa etmedi. Türkeşçiler ezan mezan dinlemiyor saldırıyorlardı.

Böylece toplantı sözü İslam Zirve konferansına getiremeden dağıldı.

Pahalılık Koşuyor

başı sayfa 1 de

tilen malların sayısı arttı; Bunu hep biliyoruz! Patronlar bandların süratinin yükseltiyor, akortların zamanını düşürüyor, dün yüz parça imal eden işçi bugün 120-130 imal ediyor. Pekiyi mallar çoğalırken işçinin hayatının kötüleşmesi neden? Nerede kalıyor bu aradaki büyük fark?

Aradaki fark, patronların kârlarını arttırmaya gidiyor. Bir yılda patronların karlarının (yeni yeni fabrikalar satın alıp iktisadi güçlerini daha da arttırmak için kullandıkları bölümü bir yana) sırf kendi şahsi harcamalarına kullandıkları kısmı bile yüzde 22 den fazla arttı!

Bu şartlar altında işçiler haklı olarak kendi alınterleriyle gelişen, ilerleyen üretimden daha fazla pay istiyorlar. Daha iyi daha güzel yaşamak istiyorlar.

Patronların yayın organı Handelsblatt (ticaret gazetesi) bu yıl vergilerin artmasıyla işçi ücretlerinin ortalama yüzde 4-5 inin gideceğini yazdı. Başbakan da her fırsatta "Fiyatlar yüzde 10 dan fazla artacaktır" diye patronları fiyat artışlarına teşvik ediyor. Demek işçinin kazancının yüzde 15 e yakınını zaten vergi ve fiyat artışları yiyip bitirecek. Ücretlere yüzde 15 lik bir zam ancak işçinin durumunu kötüleşmesini önleyebilecek. İşçinin haklı olarak istediği daha iyi, daha güzel bir hayat ise ancak bunun üzerinde bir zamla mümkün.

Bunları göz önüne alan IG Metal sendikasının toplu sözleşme komisyonları görüşmelere yüzde 15 -18 lik zam talebiyle girdiler.

emek mücadelesi

İşçilerin mücadelesi gittikçe yoğunlaştı. Sendikanın taleplerini desteklemek için ihtar grevleri yapıldı. Bremen- Bremerhaven bölgesinde sendika yüzde 18 zam talebiyle greve girdi. Grev üç hafta sürdü. İşçiler grevlerini örnek bir disiplin ve azimle yürüttüler. Patronlar nöbetteki grev gözcülerine karşı çeşitli saldırılar tertiplettiler. Gözcülerin üzerine gerici CDU partisinin gençlik teşkilatı (Junge Union) genel başkanı "von der Schulenburg" bir gurup çapulçuyla birlikte bira şişeleriyle saldırdı. Patronun arabasına binmiş bir kiralık katil, arabayı gözcülerin üzerine sürerek üç gözcüyü ağır yaraladı. Her yer polisi de yanlarına alan patronlar bir yerde grev nöbeti tutan grev yöneticilerini tevkif ettirdiler. Bütün bunlar grevci işçilerin azmini kıramadı. Türkiyeli işçiler de grevde grev yönetiminden grev gözcülüğüne kadar çeşitli görevler aldılar. Bremende Türkiyeli bir grev yöneticisi, patronun yöneticileri mallarına haciz koydurmakla tehdidi üzerine, şöyle diyordu: "Patronların tehditlerine karnım tok. Beni buraya işçi arkadaşlar seçti. Ben işçilere karşı sorumluyum, patrona değil!"

zamlar yeterli değil

Bremen grevi sonunda patronlar "Yüzde 11 den fazlası mümkün değil" inatlarından vazgeçmek zorunda kaldılar. Yüzde 12,25 lik zama boyun eğdiler. Grev sonucu, o zamana kadar toplu sözleşmesi tamamlanmamış Hamburg ve Schleswig-Holsteini da etkiledi. Orada da patronlar yüzde 12,25 zammı kabul ettiler.

Patronlarla varılan bir uzlaşmayı işçilerin üçte ikisi benimsemedi ! Yapılan oylamada varılan uzlaşmaya işçilerin yüzde 68 i evet oyunu esirgediler! Grev buna rağmen sona erdi. Sendikanın başında bulunan bazı kimseler "Zaten bu uzlaşmayı daha fazla işçinin desteklemeyeceğini tahmin etmiştik" dediler! Tabii ki tahmin ederler ya; onlarda biliyorlardı çünkü, bu yüzde 12,25 lik zam işçiye, değil daha iyi hayat sağlamak, işçinin hayatının daha kötüye gitmesini önleyemiyecektir. İşçilerin HAYIR oyları, sendikanın başındaki kişilerinin bu hatalı tutumuna karşı haklı bir eleştiri oldu. Grevi gerçek bir zafere götürecek güç vardı: Grevci işçilerin morali yüksekti, azimliydiler, fedakarca mücadele ediyorlardı. Öte yandan Hamburg ve Schleswig- Holstein işçileri Bremen işçilerinin grevini desteklemek için greve girmeye hazırdılar. Onlar da greve katılıp grev cephesi genişletilseydi patron kısa zamanda dize gelecekti.

Sendikanın başındakilerinin diğer bir hatası da Bremen grevi devam ettiği sırada patronların oyununa gelip başka bölgelerde acele toplu sözleşmeleri imzalamaları oldu: Batı Berlin, Münih v.s gibi önemli merkezler böylece ücret savaşının dışına itilmiş oluyordu. Örneğin Batı Berlinin toplu sözleşmesi Bremen grevi bittikten sonra imzalanmış olsaydı Batı Berlinliler muhakkak yüzde 11 değil tıpkı Hamburg ve Schleswig- Holstein işçileri gibi en az 12,25 zam alacak . Öte yandan bu bölgelerde de ücret savaşının devam etmesi Bremen işçilerinin grevine güç katacak , daha yüksek bir zam kazanılmasını mümkün kılacaktı.

sendikaları güçlendirelim

Bu hatalı tutumlarından dolayı sendikanın başındakilere işçiler haklı olarak kızmaktadırlar. Ancak buradan hareket edip sendikadan uzaklaşmak en büyük hata olur. Yetersiz sonuçlara rağmen, hem kamu işçilerinin, hem de Bremen metal işçilerinin grevi, işçiler birleştiler mi ne güçlü olurlar, gösterdi. Patronların kendilerini beğenmiş inatları kırıldı. İşçiler dayanışmanın gücünü gördüler.. Sınıf savaşı devam ediyor. Daha önümüze nice böyle grevler mücadeleler çıkacak. Birleşelim . Sendikaları işçi sınıfının mücadele örgütleri olarak güçlendirelim. İşçiler ne kadar kalabalık şekilde sendikaya üye olur, onun içinde aktif çalışırlarsa, sendika da işçi sınıfının mücadelesini o derece güçlü ve tutarlı yürütür.

AVRUPADA 1 MAYISLAR VE TÜRKİYELİ İŞÇİLER

İngilterede 1 MAYIS

İngiltere'de 1 Mayıs resmi tatil değil. Gerici Heath iktidarı altında geçen yıl, 1 Mayıs milyonlarca işçinin ülke çapında 24 saatlik greviyle kutlandı.
İşçiler işkollarının hemen hepsinde işi bıraktılar. Onbinlerce işçi, sağcı hükümeti protesto yürüyüşlerine katıldı. Londrada tüm sendikaların katıldığı yürüyüş Temple'den başladı, Hyde parkta bitti. 30 000nin üstünde işçi yürüyüş boyunca marşlar söylediler, sağcı hükümeti protesto eden pankartlar taşıdılar.

Londradaki yürüyüşe yabancı işçiler de yoğun olarak katıldılar. Yürüyüşe Türkiye İlericiler Birliği (ITIB) önderliğinde katılan Türkiyeli işçiler Türkiyedeki baskı rejimini teşhir eden yayınları dağıttılar. Yüzlerce "Turkey Today" dağıtıldı.

Bu yıl da İngiliz İşçi Sınıfı 1 Mayısı büyük bir yürüyüşle kutlayacaktır. Bu yürüyüşün geçen seneden daha büyük olacağı sanılmaktadır. İşçiler 1 Mayıs'ta 24 saatlik grev yaparak yürüyüşe katılacaklardır.

Türkiyeli işçiler'de geçen yıl olduğu gibi bu yılda yürüyüşe katılacaklar.
Bu yönde hazırlıklar yapılıyor. İşçinin Sesi gazetesi Türkiyeli işçilere 1 Mayıs'ı anlatan ve onları yürüyüşe katılmaya çağıran yayınlar yapacak. "Turkey Today" in 1 Mayıs özel sayısı çıkacak.

İngiltere'deki 6 Türkiyeli ve Kıbrıslı örgüt 1 Mayıs konusunda ortak çalışmalar yapacak.

ITIB

Batı Berlinde 1 MAYIS

1969 yılına kadar Batı Berlinde 1 Mayıs, işçi sınıfının bayramı olararak kutlanamazdı. Gerici, soğuk harpçı politikacılar Alman Demokratik Cumhuriyetinin sınırlarında anti-komünist, saldırgan mitingler düzenlerlerdi. 1969 yılında ilk olarak işçi sınıfı 40 bin kişilik bir bir mitingle kendi bayramına sahip çıktı. Bunun üzerine anti-komünist politikacılar işçi sınıfının baskısı karşısında 1970 yılında 1 Mayısda sendikalar tarafından bir işçi mitingi hazırlanmasına boyun eğdiler Miting kızıl bayraklar altıda, tamamen işçi sınıfının malı olan bir miting oldu. Ogünden sonra sağcı sosyal demokratlar, sendikaların başındaki sağcı yöneticiler 1 Mayıslarda işçilerin sokaklarda yürüyüşler yapmasını önlemeye çalıştılar. Bugün de Sendikalar Birliğinin Batı Berlindeki başkanı durumunda bulunan Sickert "Artık 1 Mayısın modası geçmiştir İşçiler 1 Mayısta yürüyüş yapmamalı, televizyon seyretmeli" diye beyanatlar verdi. Fakat işçiler her yıl 1 Mayıs komiteleri kurarak 1 Mayısı kutladılar.
Geçen yıl yapılan 1 Mayıs 100 bin kişilik dev bir yürüyüşle kutlandı. İşçi sınıfının dendi bayramına böyle kitlevi şekilde sahip çıktığını gören Sickert, bu yıl bir yürüyüş tertipletti: Sickert, yürüyüşü DGB (sendikalar birliği) adına yürütülüyor. Ama miting sendikaların sahip çıktığı, işçi sınıfının yararına talepler altında değil, anti-komünist şiarlar altında yapılıyor.
Mitinge sendikaların baş düşmanı Hiristiyan Demokrat Partisinin gençlik teşkilatı da katılacak ! Bu teşkilatın genel başkanı vor der Schul.....Bremen grevinde bir çapulcu sürüsünün başıda elinde bir bira şişesi ile grev gözcülerine saldırmıştır. Sickertin bu mitingimde biz yabancı işçilerle ilgili tek talep bile yok. Aksine bir miting çağırısında, yabancı işçilerin Almanlardan farklı hiçbir problemi olmadığı ikkia ediliyor. Yüzbinlerce yabancı işçinin ev derdi, çocuklarının okul derdi en kötü, en pis işlere sürülmeleri hiç söz konusu değil!
İşçilerin her yıl tertipledikleri miting bu yıl da yapılacak. Bu yıl Sosyalist Birlik Partisinin hazırladığı bu miting, işçi sınıfının dertlerini, özlemlerini, taleblerini dile getiriyor. Mitingin ana sloganı "Demokrasi ve Solyalizm için Vurgun Düzenine ve Pahallığa karşı" yabancı işçilerin" "Eşit haklar- Tam eşitlik" talebi de mitingin temel taleplerinden biri Miting her yılki gibi KARL-MARX PLATZ'DA SAAT 11,30DA başlayacak ve işçi mahallelerinden geçecek. Türkiyeli işçilerde kitleler halinde bu mitinge katılacaklar.

Saat 11.30 da
KARL-MARX Plz.da

Münihte 1 MAYIS

Münih'te 1 Mayıs günü Alman Sendikalar Birliği büyük bir miting düzenler. Miting Münih'in KÖNIGSPLATZ meydanında yapılır. (Bu meydana 7 ve 2 numaralı tramvaylarla gidilebilir) Miting sabah saat 9.30 da başlar. DGB'ye bağlı sendikalar (IG Metal, IG Chemie, IG Druck gibi) teker teker kendi bayrak ve bandoları ile meydana gelir ve yerlerini alırlar. Ayrıca Münih'te çalışan yabancı işçiler de gerek sendikaların yürüyüş kollarıda, gerekse kendi milli bayraklarının altında törene katılırlar. Mitingde almanca olarak konuşmalar yapılır, yabancı işçilere ise sadece bir kaç kelime ile kendi dillerinde "merhaba" denir! Münih Türkiyeli Toplumcular Ocağının (MTTO) Schwanthalerstr.106/1 deki lokaline giderek burada ayrıca bir toplantı yaparlar. Gelenek haline gelmiş olan yemek yenir (kuru fasulye, pilav) ve 1 Mayıs bayramının tarihçesini anlatan, bugünkü görevlerimizi belirten konuşmalar yapılır. Enternasyonal dayanışmanın önemi belirtilir.

Frankfurtta 1 MAYIS

Resimlerde görüldüğü gibi, geçen yıl 1 Mayıs işçi bayramına geniş ölçüde Türkiyeli işçiler katılmıştır. Miting alanına işçiler kapitalizmi ve 12 Mart iktidarlarını yeren pankartlarla gelmişler, mitingten sonra işçi ve sosyalist slogan ve marşlarla yürüyüşe geçilmiştir. Yürüyüş devam ederken, caddelerden katılanlarla Türkiyelilerin sayıları daha da çoğalmıştır. Hepsi aynı sloganların etrafında kenetlenerek, bütünlüğü sağlamışlardır. Yürüyüş ve mitinge F.Türk Halkevi, F.T.İşçiler Birliği, T.İlerici İşçiler Birliği ve Sendikalar katılmıştır. Yürüyüş sonunda DGB salonlarında Türkiyeliler için ayrılan yerde toplanılmış, günün anlamı ve önemini belirten konuşmalar yapılmıştır.

Bu yılki 1 Mayıs bayramına hazırlık 25 gün evvelinden başlandı. Örgütümüz F. Türkiyeli İşçiler Birliği'nin girişimi ile, İşçi Dayanışma Derneği, Türkiyeli İşçiler Derneği, F.T. Halkevi bir araya gelerek " 1 Mayıs işçi dayanışma komitesi"ni oluşturdular. İkinci toplantı yapıldı. Komite, "Birlikte eylem" konusunda prensip kararına vardı. 1 Mayıs, akşamı büyük bir şenlik yapılması kararlaştırıldı. Bu 1 Mayıs gecesine, Devrimci ozanlar ve folklor ekipleri halk sanatı ile katılacak yine günün anlamı ve önemi konuşma ve şiirlerle anlatılacaktır.

İsviçrede 1 MAYIS

1 Mayıs işçi bayramını isviçre de başta İsviçre işçi sınıfı ile birlikte çeşitli milliyetlere mensup yabancı işçiler, omuz omuza bir dayanışma içinde kardeşçe birlikte kutlamakta.
Şimdiye kadarki tertip edilen 1Mayıs işçi Bayramları çeşitli milliyetlere mensup Devrimci örgütlerin oluşturduğu enternasyonal komite tarafından organize edilmekte. 1 Mayıs günü işçiler tespit edilen saatte bir meydanda çeşitli sloganlar taşıyan döviz ve bayraklarla toplanmakta, 8-10luk saf halinde önde mızıka bando işçi marşları çalarak şehrin belirli ana caddelerinde şehir turu yapıldıktan sonra tekrar aynı meydanda toplanarak mızıka ve bandonun refakatinde işçi marşları söylenmekte ve konuşmalar yapılmakta.
1974 senesi içinde Türkiyeli işçiler ilk olarak örgütlü bir biçimde 1 Mayıs işçi bayramına katılacaklar. Türk işçileride kürsüden konuşma yapacak. Komitenin Almanca İtalyanca, İspanyolca, olarak çıkarmış olduğu 1 Mayıs bildirilerine Türkçede ilave edilmesi için karar alındı. Sloganlar tespit edildi.

SIEMENS'DE BAŞARILI GREV

Batı Berlin'den, Siemens'te çalışan isminin mahfuz kalmasını isteyen bir işçi arkadaştan aşağıdaki mektubu aldık. Siemensli arkadaşların başarılı mücadelelerini candan kutlarız.

15 Mayıs Cuma günü Batı Berlindeki Siemens Wernerwerk F 9 fabrikasında bandlarda çalışan 36 Türkiyeli kadın işçi sabahın erken saatlerinde işlerini bırakarak direnişe geçtiler. Grev sebebi bir süre önce akord zamanlarının düşürülmesi ve Mayısterlerin işçilerimize yaptığı zulum oldu.

Bu iş yerinde bandlarda hep biz türkiyeli kadın işçiler çalışıyoruz. Yüzde 90 ımız sendikalı. Sendikanın yüzde 11 zam alacağını anlayan patronlar, hemen iş planlamasında değişiklik yaparak akordların dakika sayısını düşürdüler. Bilhassa bandların 2. sırasında oturan arkadaşların akordu çıkarmaları imkansızdır.

İnsan üstü güç sarfetmemize rağmen, ortalama kazancımız 5.75 den 5,30'a düştü. Öte yandan Barkov ve Bobrovski isimli mayıster bizi "Türkiyeye göndermekle" tehdid ediyordu. Artık bıçak kemiğe dayanmıştı!

Cuma günü sözbirliği ederek hep birlikte işi bıraktık.

Mayıster deliye döndü; tercümanla hemen iş başı yapmamızı, yoksa işimize son vereceğini söyledi Başa çıkamayınca işçi temsilcilerini çağırdılar. İşçi temsilcileri aramızdan seçtiğimiz 3 sözcü arkadaşla toplantıya çekildi; tabii grev devam etti. Toplantı sonunda şu taleplerimiz patrona iletildi.

1- Yeni akord sisteminin değiştirilmesi.
2- İkinci sırada çalışanların akord zamanının yükseltilmesi.
3- Biten işleri kontrol pomtabaşının götürmesi.
4- Mayısterin zulmüne son verilmesi.

Bu isteklerimiz yerine getirilmedikçe akord çalışmayacağımızı belirttik.

Şefler bizi teker teker çağırıp " grevin elebaşısını" aramaya başladılar! Fakat bizim birliğimizi bozma çabaları boşa gitti! Bütün arkadaşlar, greve hep birlikte karar verdiğimizi belirttik. 3 gün sonra şef ve işçi temsilcileri taleplerimizi kabul ettiler!

Alınının teriyle çalışan bütün namuslu işçi arkadaşlar! İşgücümüzü ucuza satmayalım! Biz 36 Türkiyeli kadın, bu direniş sonunda birlikte ne kadar güçlü olduğumuzu gördük. Birleşelim. Türkiyeli, Alman, yabancı, tüm işçiler patronlardan haklarımızı koparıp almak için birlikte mücadele edelim! Hak elbet birgün yerini bulacaktır!

MÜNİH YABANCILAR KOMİSYONU

Münih belediyesi bir yabancılar komisyonu kurma kararı aldı. Bu komisyon eğer iyi bir şekilde kurulursa Münih'deki yabancı işçilerin de söz hakkı olacak, haksızlıklara karşı seslerini yükseltebilecekler. Ancak belediyenin teklifi hiç bir yetkisi olmayan, göstermelik bir komisyonu ön görüyor. Bu, yabancı işçilerin problemlerine çözüm getirmeyecek Bu yüzden çeşitli milletlerden işçiler ortak bir teklif hazırladılar, Türk işçileri de Münih Türk Toplumcular Ocağının teşebbüsüyle bu konuda bir toplantı yaparak bir MILLI KOMITE kurdular.
Belediyenin ve diğer yabancı işçilerle birlikte MILLI KOMITENIN tekliflerinin ana hatları şunlardır:

belediyenin teklifi

- Komisyon 39 kişilik olacak, 39 kişinin 13'ü çeşitli Alman kuruluşlarından (Belediye, Çalışma Bakanlığı, Arbeitsamt, İşverenler Birliği v.s.) tayin edilecek Almanlar olacak.
- Komisyona girecek 26 yabancı ise sadece yabancı Betriebsrat ve sendika temsilcilerinin arasından seçilecek.
- Bu 26 yabancının seçiminde Münihteki yabancı işçilerin oy hakkı olmayacak. Sadece Betriebsratlar ve sendika temsilcileri kendi aralarında seçim yapacaklar.

bizim talebimiz

- Komisyon 26 kişilik olsun ve sadece yabancılardan meydana gelsin
- 26 kişi Münihte yaşayan milletlerin sayısı oranında paylaştırılsın. Buna göre 6 Türk temsilci olmalı.
- Bu 26 kişinin seçiminde Münih'te yaşayan her yabancı seçme ve seçilme hakkına sahip olmalıdır.
- Komisyonun Belediye Meclisinde söz hakkı olmalıkır. Belediye Meclisi komisyonun önerilerine 3 ay içinde cevap vermelidir.
- Komisyondaki temsilcilere her türlü baskıya karşı hukuki garanti verilmelidir.

MILLI KOMITE bu isteklerin kabulü için IMZA KAMPANYASI açtı. Bu güne kadar 700 den fazla imza toplandı! MILLI KOMITENIN görüşme yeri ve saatleri: Schwantalerstr. 106, I. Kat. (Bahnhof yakınında)

Her pazar saat 14.00 ile 18.00 arası

Bu talepler 1 Mayısta da tüm yabancı işçilerin ortak talebi olarak ileri sürülecek.

KURTULUŞ ....15 günlük işçi gazetesi
Sahibi : ATTF ....Sorumlusu: Ali Söylemezoğlu
Adres : ....Kurtuluş-TTO - 1 Berlin 21, Turmstr.20
Fiatı : (masrafı) 250 krş. 50 pf. Yıllık abonesi: 125 TL-25DM.
Abone Hesap Numarası: Commerzbank -München, KontO.Nr.3028248/oo
Baskı: Verlag-Druck Westberlin, 1 Berlin 31, Falzburgerstr.20

KURTULUŞ'A ABONE OL!